

जलधितीरे शैवालस्थितेः संभावनानुपपत्तौ संभावनोत्थापनमित्यु-
त्प्रेक्षा । एवं विरहवर्णने—‘केयूरायितमङ्गदैः—’ इत्यत्र ‘विकासिनी-
लोत्पलति स कर्णे मृगायताक्ष्याः कुटिलः कटाक्षः’ इत्यादौ च
ज्ञेयम् । भ्रान्तिमदलंकारे ‘मुग्धा दुग्धधिया—’ इत्यादौ भ्रान्तानां
बलवादीनां विषयस्य चन्द्रिकादेर्ज्ञानमेव नास्ति । तदुपनिबन्धनस्य
कविनैव कृतत्वात् । इह तु संभावनाकर्तुर्विषयस्यापि ज्ञानमिति द्वयो-
र्भेदः । संदेहे तु समकक्षतया कोटिद्वयस्य प्रतीतिः । इह तूत्कटा सं-
भाव्यभूतैका कोटिः । अतिशयोक्तौ विषयिणः प्रतीतस्य पर्यवसाने-
ऽसत्यता प्रतीयते । इह तु प्रतीतिकाल एवेति भेदः ।

रञ्जिता नु विविधास्तरुशैला नामितं नु गगनं स्थगितं नु ।

पूरिता नु विषमेषु धरित्री संहता नु ककुभस्तिमिरेण ॥’

इत्यत्र यत्तर्वादौ तिमिराक्रान्तता रञ्जनादिरूपेण संदिह्यत इति
संदेहालंकार इति केचिदाहुः । तन्न । एकविषये समानबलतयाने-
ककोटिस्फुरणस्यैव संदेहत्वात् । इह तु तर्वादिब्याप्तेः प्रतिसंबन्धि-
भेदो व्यापनादेर्निर्गरणेन रञ्जनादेः स्फुरणं च । अन्ये तु—‘अनेकत्वनि-

प्रथममुपमाप्रतीतिरित्यर्थः । संभावनोत्थापनं संभावनाप्रतीतिः ॥ केयूरायि-
तमिति । अङ्गदैः कंकणैः । अनयोरायतल्लुकोरुपमावाचकत्वादुपक्रमे उपमाप्र-
तीतिः । पर्यवसाने तु भुजमध्ये कर्णे च कंकणकटाक्षयोरसंभवात्संभावनोत्थान-
मित्युत्प्रेक्षा । इदानीं भ्रान्तिमदादिभ्य उत्प्रेक्षाया भेदमुपपादयति—भ्रान्तिम-
दिति । तदुपनिबन्धनस्य चन्द्रिकादिवर्णनस्य । विषयस्य चेति । चकाराद्विषयि-
णश्च संग्रहः । समकक्षतया तुल्यस्वरूपतया । उत्कटा निश्चितप्राया । संभा-
व्यभूता अनिर्धारितस्वरूपा । कोटिः प्रकारः । एककोटिकज्ञानस्यापि यत्संशयत्व-
रूपसंशयधर्मयोगाद् गौणत्वमेव । पर्यवसाने शाब्दबोधानन्तरम् । प्रतीतिकाल
एवेति । रूपकवदाहार्य एवान्यतादात्म्यप्रत्ययः संभावनेति भावः ॥ रञ्जिता
नीलद्रव्येण लिप्ताः । नामितं प्रह्वीकृतम् । स्थगितं संवृतम् । विषमेषु निम्न
भागेषु । संहता अपनीताः ॥ प्रतिसंबन्धिभेद इति । तथा चैकविषयाने-
ककोटिज्ञानत्वाभावादस्य संशयत्वमनुपपन्नमिति भावः । नन्विदं तमसा तरुशैलः
दिव्यापनं न तु रञ्जनमित्याद्याकारा नानासंदेहा एवेत्यत आह—व्यापनादेरिति ।

1. केचिदिति । अलंकारसर्वस्वकारादयः ॥